

BIJ JANSEN

...aan de keukentafel

Ik kan niemand iets leren...

(ik kan hooguit iemand helpen het in zichzelf te vinden) Galileo Galilei

nr 07/2019

"Huh?"

Kent u dat ook? Dat u iets leest of ziet en denkt "Huh?". Dat kan ook gebeuren als u zelf iets doet of zegt. Alsof u uiting geeft aan een verbazing over uw eigen gedrag.

Ik heb geleerd meer en meer te vertrouwen op dit signaal dat we onszelf allemaal geven: "Huh?". Het is een signaal op basis van een waarneming dat aangeeft dat er iets niet lijkt te kloppen. En meestal is dat ook zo. Wat voor zintuig dit waarneemt en hoe die waarneming plaatsvindt, weet ik overigens niet.

Als ik niet naar dat signaal luisterde, merkte ik later pas, ging ik op zoek naar mijn gelijk om uiteindelijk te kunnen zeggen: "Zie je wel, ik wist wel dat er iets niet klopte". Die zoektocht naar het eigen gelijk heeft heel veel weg van een selffulfilling prophecy. Ik creëerde daarmee mijn eigen werkelijkheid, zeg maar.

Herkenbaar of denkt u nu "Huh?"

True north

Op zee is het lastig je te oriënteren. Bij twijfel over welke koers te varen, zijn een kompas en kaart belangrijke informatiebronnen. (Uiteraard weet ik dat er gps systemen zijn, maar als ik die gebruik dan gaat mijn metafoor verloren).

Hoe doet u dat in uw leven?

Bedenk wat voor mensen uw kinderen moeten zijn, zodat u kunt zeggen dat u het goed gedaan hebt als ouder. Als ik dat aan relaties vraag, dan krijg ik antwoorden zoals: ze moeten gelukkig zijn, hun eigen keuzes maken, doen wat ze leuk vinden en niet gedreven worden door geld.

Besef als u dat wilt, dat u uw eigen kompas en kaart te pakken hebt. U zult immers het goede voorbeeld moeten geven als u wenst dat uw kinderen dit bereiken.

Meer dan woorden

We communiceren niet alleen verbaal (met woorden), maar ook non-verbaal (lichaamstaal). Non-verbaal zijn niet alleen bewegingen en gebaren, we laten daarmee ook zien met welke emotie en/of met welke intentie we iets zeggen.

Voorbeeld: Vader had de zaak overgedragen aan zijn zoon. Toen zoon een aantal stoelen had gekocht bij de plaatselijke voetbalvereniging was vader het daar duidelijk niet mee eens.

Ik vroeg vader wat hij daarover gezegd had. Zoals het een goede vader en ex-aandeelhouder betaamt, had vader zijn zoon verteld dat de zaak nu van hem was en dat hij zijn eigen beslissingen moest nemen. "En wat dacht u daarbij?" vroeg ik vader. "Is hij nu helemaal bezopen!", kwam er met een aantal krachttermen uit.

"En u denkt dat uw zoon dat niet gehoord heeft?" vroeg ik retorisch.

BEHOEFTE AAN MEER?

Bel of mail me.

CONTACT

klik: mail@janwillemjansen.com

klik: www.janwillemjansen.com

bel : +31 6 51 81 83 37

JAN WILLEM JANSEN

